

Na chwilę

W tym leży pies pogrzebany,
że czas nasz jest wyczerpany.
Jesteśmy tu tylko na chwilę,
do złej gry dobrą robimy minę.
A tajemnica istnienia
wciąż dostarcza nam wielkiego zdziwienia.
Odkryła to poetka polska –
Wisława Szymborska.
Bo nic dwa razy się nie zdarzy,
mimo że człowiek czasem o tym marzy.
Życia powtórzyć nie da się niestety,
trzeba więc za pierwszym razem przebrnąć przez wertepy.
Zaakceptować, że tu i teraz tylko mamy,
I przeciwnościom losu się nie damy.
Nasza egzystencja opiera się na braku wprawy,
co zapewnia jej po stokroć zabawy.
Pierwszy raz kochamy,
choć troszkę się miotamy.
Do szkoły chodzimy się uczyć,
żeby nie musieć bez celu się włóczyć.
Podejmujemy kolejne prace,
żeby budować pałace.
Rodzinę też założyć czasem chcemy,
wtedy w głębi serca to czujemy.

Potem z wnukami czas spędzamy,
i po dobre jedzenie sięgamy.
W końcu kres życia nadchodzi,
a słońce nad nami zachodzi.
Z nostalgią wspominamy stare dzieje,
choć nasza egzystencja w posadach się chwieje.
Nie chcemy odchodzić z tego świata,
gdzie większość ludzi mamy za brata.
Taka jest jednak losu kolej,
więc nad tym nie boleję.
To dobrze, że nie da się życia powtórzyć,
nikt też nie powinien się na to burzyć.
Dlatego właśnie jest ono piękne,
choć pojęcie mamy o nim czasem mętne.
Jesteśmy tylko uczniami,
prawdziwej przyszłości duchami.
Zachęcam więc, by z okazji skorzystać,
I aż tyle nie rozmyślać.
Bo nic dwa razy się nie zdarzy,
W czym wartość życia się waży.

/Anna Chrobak/